

‘Bombardement leert ons dat vrede niet gratis is’

Dag van verdriet en van trots op Rotterdam

ROTTERDAM • Verhalen over het bombardement vulden gisteren Rotterdam, zeventig jaar na de verwoestende aanval van de Duitsers op 14 mei 1940. Verhalen over de bommen, de brand die volgde en het grote verdriet dat het hart van Rotterdam trof. Maar ook verhalen over de doorzettingskracht, waardoor op de puinhopen van de verwoeste stad het nieuwe Rotterdam verrees.

De Rotterdamse Nel Weeda was twee jaar toen de Duitsers haar stad bombardeerden. „Al was ik nog jong, je groeit toch op in de verwoeste stad,” verklaart ze haar aanwezigheid bij de herdenking bij het beeld ‘De verwoeste stad’. Ze heeft nog levendige herinneringen van de eerste keer dat ze in het centrum was. „De tranen liepen over het gezicht van mijn moeder. ‘Nelly, de stad is niet meer’, zei ze.”

De stad herrees echter uit haar as. „Door hard werken heeft Rotterdam weer een nieuw hart gekregen,” sprak burgemeester Aboutaleb gisteren. Om de jonge generatie te leren over doorzetten, over vrijheid en vertrouwen hoopt Aboutaleb dat de verhalen over het bombardement, zoals die van Nel Weeda, bewaard blijven. „Het bombardement leert ons dat vrijheid niet gratis is.”

Tijdens de slotceremonie bij het monument De Verwoeste Stad werd het imposante beeld van Zadkine in het licht gezet. „Dit beeld schreeuwt het uit van pijn. Van verdriet,” zei burgemeester Aboutaleb eerder op dag bij de kranslegging.

FOTO'S SANNE DONDERS

Bij het monument ‘Verwoeste Stad’ legt burgemeester Ahmed Aboutaleb een krans om de honderden slachtoffers te herdenken.

Via koptelefoons in de kerken - hier de Waalsekerk - klinken de verhalen van oude Rotterdammers over de donkere dagen na het bombardement.

Monologen over het bombardement van theatergezelschap Bonheur vulden de kleine kerkzaaltjes vol luisteraars.

Op vijf plekken op de brandgrens werden zwarte stenen onthuld, met het verhaal over het bombardement en een kaart van het getroffen gebied.